

Raul Castro:

En storartad arbetarkongress

Eva Björklund

Det var den 22 februari, Kubas Fackliga centralorganisation CTC avslutade sin 20e kongress. Den hade föregåtts av rådslag runt om på 66 000 arbetsplatser, med deltagande av nästan 3 miljoner medlemmar sedan drygt ett år tillbaka. Den stora frågan på rådslagen hade varit den nya arbetslagstifning som behövs när andelen icke statligt anställda ökar. När alla beslut var fattade avslutades kongressen med Raul Castros tal, och slutorden "Vi har haft en storartad arbetarkongress som har dragit upp riktningen för den kubanska fackföreningsrörelsen."

Raul Castro: I rådslagsprocessen inför kongressen har det stått klart att arbetarklassen, i sitt stora flertal, stödjer den väg vi slagit in på för att uppdatera vår ekonomiska modell enligt de sociala och ekonomiska riktlinjer som antogs av nationalförsamlingen 2011. Samtidigt har missnöjet varit stort med att regeringsbeslut tagit så lång tid att genomföra, och att de ibland genomförts utan att förutsättningarna skapats och förklaringar och information uteblivit, liksom instruktioner för genomförandet.

För låga löner och pensioner, osocialistiska

Frågan om det rådande avlöningssystemet är svår med tanke på det ekonomiska läget. Men jag måste ta upp den, som jag gjort många gånger tidigare. Jag håller helt med om att det rådande lönesystemet inte stämmer överens med den socialistiska principen "från alla enligt deras förmåga, till alla enligt deras arbetsinsatser" eller med andra ord, det garanterar inte att arbetare avlönas enligt sitt bidrag till samhället. Det är också sant att lönerna inte räcker till för familjernas behov. Det minskar motivationen, skapar liknödhet, drar ner disciplinen och leder till att en del söker sig vidare till bättre avlönade jobb, oberoende av kvalificering. Samtidigt påverkar det rekryteringen av de duktigaste och mest självuppoftande till ledaruppdrag, på grund av den skadliga upp- och nervända pyramiden, där större ansvar leder till sämre inkomst. [...]

Vi får inte heller glömma de 1,7 miljoner medborgare som arbetat så många år och som nu har rätt till välförtjänta pensioner, men de är låga och räcker inte till de grundläggande behoven. Samtidigt som jag konstaterar denna grymma verklighet som vi arbetar intensivt för att förbättra, så kan vi inte inge falska förhoppningar om en lösning på kort sikt. Det skulle motverka sitt eget syfte att genomföra allmänna lönehöjningar inom den statliga sektorn, det skulle bara driva på inflationen, med högre varupriser, så länge de inte kombineras med en tillräcklig varu- och tjänstproduktion. [...]

Dock kommer vi att göra ett undantag för hälsovårdssektorn där lönerna kommer att höjas inom kort, med tanke på att landets främsta inkomster i dagsläget

På kongressen diskuterades rapporterna och förslagen från alla 66 000 rådslag på arbetsplatserna, sammanställda länsvis, och ämnesvis.

kommer från tusentals läkare som erbjuder sina tjänster utomlands. Allt eftersom annan produktion också ökar kommer vi att kunna höja både löner och pensioner.

Skatter och avgifter kommer in

Raul Castro konstaterade att de flesta icke statligt anställda, de som arbetar för egen räkning eller i kooperativ har anslutit sig till facket, och betalar skatter och avgifter som de ska. Och talade om att fackföreningsrörelsens uppdrag vidgas när det gäller att både försvara arbetarnas rättigheter gentemot arbetsköpare och organisera arbetarna för att förbättra och utveckla arbetet, försvara landet och upprätthålla de moraliska värderingarna. "Fackets gamla, överbeskyddade inställning som förmedlare av gratistilldelningar och obefogade subventioner måste bort. Vi vet att det finns storartade kamrater som känner längtan tillbaka till inställningen under den ekonomiska krisen, när vi måste ta till nödlösningar. Men vi måste göra oss av med de psykologiska hindren och förstå att facket aldrig mer kommer att vara alla goda gåvors givare." [...]

"Facket måste koncentrera på det som behöver göras för att genomföra de ekonomiska och sociala riktlinjerna, och utveckla ett brett, mångsidigt politiskt - ideologiskt arbete för att försvara kubanernas sammanhållning, med beaktande av de komplikationer som uppstår när den ickestatliga sektorn växer, med andra metoder och arbetssätt än de statliga, och där dessa också måste utvecklas. Och i det sammanhanget måste vi beakta det överhängande behovet av att främja och dra till oss utländska investeringar för att få fart på ekonomin."

Han konstaterade att den fackliga ledningen på alla nivåer hade förnyats sedan förra kongressen, med 44 procent på det kommunala planet, 35 procent nya sektions- och byråsekreterarna och att 17 procent är yngre än 30 år. CTCs generalsekreterare är också nyvald. [...]

forts sid 20

Om Venezuela och ”okonventionell krigföring”

”Innan jag slutar måste jag säga något om vad som pågår i vår systerrepublik, Bolivarianska Venezuela. Vi har kraftfullt fördömt de våldsamer som utlösts av fascistgrupper, som har lett till dödsfall och många sårade, angrepp på offentliga institutiner och förstörelse. Vi vet av egen erfarenhet vilka som ligger bakom, finansierar och stöder dessa brutala försöka att störta Venezuelas grundlagsenliga regering.

Händelserna bekräftar att varhelst det finns en regering som inte behagar USAs regeringskretsar, eller dess europeiska allierades, blir den föremål för omstörtande verksamhet. De använder nu mer subtila metoder, försöker dölja sina undergrävande metoder, utan att för den skull avstå från våld för att störta den ordningen och hindra regeringarna från att koncentrera sig på den ekonomiska och social utvecklingen, om de inte lyckas störta dem.

De är inte få de handböcker i okonventionell krigföring som tillämpas i flera länder här i Latinamerika och Karibien, som i Venezuela idag, och andra liknande som bevisligen använts i andra världsdelar, först i Libyen och nu i Syrien och Ukraina. Jag uppmanar alla som hyser minsta tvivel om detta att bläddra igenom USAs Specialstyrkors Handbok för okonventionell krigföring 18-01, publicerad i november 2010, med titeln ”Okonventionellt krig”. (finns översatt till svenska i Socialistisk debatt nr 202)

Ekonomi 2013, låg tillväxt

Året präglades av genomförandet av de ekonomiska och sociala riktlinjer som antogs av Nationalförsamlingen

2011. Trots USA blockad och det ekonomiska systemets egna brister ökade BNP med 2,7 procent, vilket ändå var en procent mindre än planerat. Det berodde på brister i tillverkningsindustrin, byggnadsverksamheten och nedgången i hårdvaluteintäkter i turistnäringen. De förväntade 3 miljonerna turister infann sig inte, utan de blev lika många som förra året, 2,8 miljoner.

Utjämnning av de två valutorna, inhemska peson och hårdvalutan cucion, har påbörjats inom statliga företag, men som Raul Castro underströk, deras samgående kommer inte att lösa alla problem, men avgjort bidra till att förbättra ekonomin och utveckling mot ett mer jämlikt och rättvist socialistiskt system.

Utveckling under 2014 följer förutspådda 2,2 procents tillväxt med syfte att öka exporten och ersätta dyr import med inhemsk tillverkning.

Under året har en ny arbetslagstiftning diskuterats runt om på alla arbetsplatser, och en ny lag antogs i december i nationalförsamlingen. I rådslagen 2012 hade fackföreningsrörelsen tagit upp de alltför låga statliga lönerna, jämfört med motsvarande inom privat eller kooperativ verksamhet. De hade också tagit upp de låga lönerna för lärare, läkare, forskare och många andra akademiker.

Hittills har staten garanterat allas tillgång till arbete, bostad och mat. De låga lönerna som i någon mån kompenseras av högt subventionerade varuutbud och helt kostnadsfria samhällstjänster som utbildning och hälsovård. Men de räcker inte till för de varor som säljs på marknaderna där prisen sätts efter tillgång och efterfrågan.

